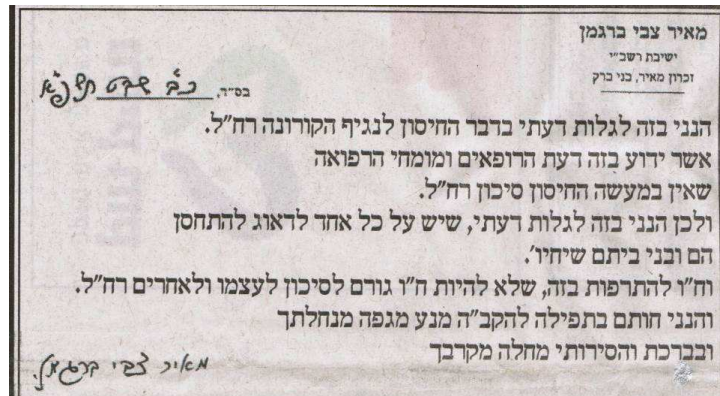

חובה להתחסן והנמנע – שופך דמים

בס"ד
יום שני ה' בשבט ה'תשפ"א

קול קורא

אל אחינו כל בית ישראל די בכל אתר ואתר

לדאבון ליבנו זה כבר כמעט שנה תמימה אשר לא פסק המשחית מהכות בנו, ובמקומותינו פרץ וצווחה בעת התפשטות המגיפה הנוראה וריבוי חולים ונפטרים ה"י, ופשוט שעל כל אחד ואחד להתחזק ביתר שאת וביתר עוז, לשוב אל אחינו שבשמים בתשובה שלימה לפניו, ולב יודע מרת נפשו באשר הוא שם.

ועתה, ברחמי המרובים ובחסדו כי גבר עלינו, כיוון שנתן הבורא רשות לרופא לרפאות (ברכות ס.), הצליחו לייצר חיסון נגד נגיף הקורונה, אשר לדעת כל המומחים ולאחר שנעשו בדיקות וניסויים רבים, הוכח שיש על ידו התועלת למנוע את החולי הקשה שע"י הנגיף, והוכח בבירור כי אין סיכון כלל בקבלת החיסון הנ"ל.

והנה מבואר בשו"ע יו"ד סי' של"ו שאמנם נתנה התורה רשות לרופא לרפאות, אך אין זו רק רשות לאדם להתרפאות אלא "מצוה היא ובכלל פיקוח נפש הוא, ואם מונע עצמו הרי זה שופך דמים". ומכל שכן כאשר במגיפה נוראה עסקינן, ומלבד החיוב דאית לכל חד וחד כלפי גופיה, יש חיוב לכל חד כלפי חבריה שלא להזיקו חלילה, וכדברי התוס' (ב"ק כ"ג) "דיותר יש לו לאדם להיזהר שלא יזיק מאשר שלא יוזק".

ואשר על כן קוראים אנו בזה לכל אשר יראת ה' בלבבו, להזדרז וליטול את החיסון נגד נגיף הקורונה כעצת הרופאים ללא כל חשש, בכל גיל ששייך לקבל החיסון הנ"ל, ובזה מקיים ההשתדלות שלא יחלה חלילה כאשר נצטוונו "ונשמרתם מאוד לנפשותיכם".

ובזכות זריותנו בקיום מצוות 'ונשמרתם' נוכח שרופא כל בשר יסיר מעמנו כל נגע ומחלה במהרה ויאמר למשחית הרף ולצרתנו די, ולשוב לעסוק בתורה הקדושה כבראשונה בלא מפרעים כלל, עדי ביאת ינון בב"א.

מועצת גדולי התורה